

D.E.T.O. trainer Steunenbergh : Ik ben de twaalfde speler

De bal is bij de zaterdagamateurs weer aan het rollen gebracht. De eerste klassers speelden zaterdag reeds hun eerste wedstrijd. De overige clubs hielden zich bezig met bekervoetbal. Aanstaande zaterdag start voor hen de competitie. DETO heeft reeds zaterdag fors uitgehaald. Bij DETO gaat trainer Arend Steunenbergh zijn zesde seizoen in. Aan de vooravond van het seizoen had verslaggever Bernard Kobes voor ons en Radio Oost een uitgebreid vraaggesprek met de „Steun“ van DETO.

LBK: Is DETO de FC Steunenbergh?
Steun: Nee, eh. DETO is zeker geen FC Steunenbergh. Zo gauw ik denk, dat DETO de FC Steunenbergh zal worden, zal ik onmiddellijk vertrekken. Ik vind, dat ik hier een functie heb als trainer en zeker een functie als trainer moet blijven houden. Ik moet blijven functioneren tussen het bestuur en de jongens in en dat is voor mij bepalend als trainer. Er is slechts gesteld bij DETO, dat een trainer nooit langer dan twee jaar hier bleef. Ik ben hier bezig aan mijn zesde seizoen. Ik vind bepalend, dat ik goed wil functioneren en als dat bij DETO is of een andere ploeg het gaat er mij om om goed te kunnen werken. Wat ik er wel bij wil zeggen, dat ik een beetje verknocht raak aan het zaterdagvoetbal. Ik denk niet, dat ik gauw uit het zaterdagvoetbal zal vertrekken. De sfeer bij het zaterdagvoetbal spreekt mij sterk aan. Het hele gebeuren erom heen. De entourage trekt mij. Je kunt niet zeggen, dat het zaterdagvoetbal slechter is dan zondagvoetbal. Dat is door de besittingswedstrijden van DOSK met RKC wel duidelijk geworden.

LBK: Je blijft bij het zaterdagvoetbal. Nu zijn er in het oosten van het land niet zoveel eerste klassers en is het voor Arend Steunenbergh niet jammer, dat hij niet in het westen woont?

Steun: Er is mij wel eens gezegd, door voorzitters van clubs uit het westen: had hier maar gewoon, DETO is de club, die in Twente op het hoogste niveau speelt en ik ben nu eenmaal een prestatie trainer. Ik wil rustig opbouwen, maar dat staat bij mij niet zo hoog in het vaandel. DETO is de enigste in deze omgeving. Ik heb een B-diploma en op dat niveau wil ik graag functioneren. Als ik blijf functioneren, dan zal het wel DETO blijven. Zo, niet, dan ben ik, te moe om het als trainer elders te zoeken. Er is een heel bekend gezegd: Als het goed gaat is honderd kilometer nog niet te ver, maar als het slecht gaat kan tien kilometer nog te ver zijn.

LBK: Waarom lonken die westerse voorzitters naar Arend Steunenbergh.

Steun: Iedereen weet, wie ik ben. Ik denk, dat ik dat zelf ook weet. Ik presenteer mij graag, maar niet mij wil ik ook graag de club presenteren. Dat kun je het niet alleen met je mond. Je zult met elkaar ook wat moeten doen en als je dan goed presteert en het komt over bij andere mensen, dan zijn we wel eens geneigd om te zeggen: Een heel goed gebekt kereltje, die vent zou bij ons in de club wel liggen. Het is wel mooi. Dit lonken naar mij is al bij Volendam gebeurd. Het is al bij RCL gebeurd. Het doet mij groot genoegen, maar ik woon in het oosten. Ik heb hier mijn werk en ik heb hier mijn club.

Ik blijf bij, dat ik mij sterk en gauw bind aan een club. Dat komt door mijn werkwijze. Ik probeer goed over te komen en als ik goed kan blijven functioneren, dan blijft het DETO. Dat zou wel eens 1985 kunnen worden, (dan is Arend Steunenbergh 10 jaar in dienst van DETO - een jubileum dus - LBK). Zo niet, dan moet je eerlijk zijn, consequent zijn en afkappen en het anders zoeken.

wordt. Michels, heelt op de trainingsbank een ander gezicht en ik probeer zowel op de trainingsbank als buiten het voetbalveld mijn eigen gezicht te houden en dan ben ik zeker geen Michels, want ik zal ook zeker niet zeggen dat voetbal oorlog is. Ik beleef er veel plezier aan.

LBK: Je zit nu wel rustiger hier aan tafel, dan op zaterdagmiddag in de dug-out?

Steun: Dat moet zo blijven. Ik vind, dat de trainers, die op een docentachtige manier op zaterdag in de dug-out kunnen zitten voor mij de trainers niet zijn, al gaan ze zowel voor als na de wedstrijd de zaak zeer analytisch benaderen. Ik beleef het emotioneel. Ik ben de twaalfde speler. Het is mijn karakter en ik heb niet de illusie om een andere kerel te zijn. Het is wel eens moeilijk om in de dug-out te blijven, maar als de scheidsrechter of grensrechter op een nette manier vragen om in die dug-out te gaan, dan zal ik dat doen, maar als hij mij in het hokje stuurt als een hondje, dan heb ik daar de grootste moeite mee. Ik vind, dat wij 't totaal met z'n allen moeten maken. Niet alleen spelers, scheidsrechters en grensrechters moeten het maken. De trainer hoort daar wel degelijk bij. Ik laat mij niet als een hondje in een hok sturen. Ik vind, dat ik wel recht heb om te reageren, mits ik het fatsoenlijk hou.

Zolang ik trainer ben zal ik er wel eens uit blijven vliegen.

LBK: Ben jij in die zes jaren bij DETO niet wat rustiger geworden?

Steun: De jongens bij DETO zeggen van wel. Ze zeggen dat ik lang niet meer de Steunenbergh ben van het eerste jaar. Ik heb ze ook verteld, dat ik vorig jaar een zeer teleurstellend jaar heb meegemaakt. Ik heb ook een hoop inwendig moeten verteren, wat niet mijn aard is, maar wat wel het beste was. Motiveren van het elftal kun je maar tijdelijk... een jaar, twee jaar, maar dat hou je niet vijf jaar vol. Het is noodzakelijk een goede afstemming te hebben. Ze weten wat ze van mij kunnen verwachten en wat ik van hun verwacht, maar dat neemt niet weg, dat één van mijn sterkste punten is het motiveren van de jongens op zaterdagmiddag even voor half drie.

LBK: DETO komt met een wat ander team dan het vorig seizoen. Is DETO een duiventil: een aantal vliegers erin; een aantal vliegers eruit?

Steun: In de loop van de jaren, dat ik hier ben zijn er een aantal weggegaan en een aantal erin gekomen. Ik vind dat DETO niet de eigen aanvoer heeft om het eerste klasserschap te behouden, dat ik het recht heb om kunstmatig een aantal jongens erbij te halen en om te zorgen het eerste klasserschap voor DETO te behouden. Dat is een gegeven. Als ik er jongens bij kan krijgen, die ik er graag bij wil hebben, dan zijn dat jongens, die ik dan ga benaderen om te zorgen, dat ze bij DETO komen om op die manier het eerste klasserschap te behouden. Aanvankelijk behoorde Polko niet tot die jongens. Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken, dat Hans Polko geen gemakkelijke jongen was, maar op de laatste dag van de overschrij-

geweest hem te bellen. Hij vond het verschrikkelijk fijn, dat ik hem gebeld heb. Hans is een verschrikkelijk goed mens. Iedereen kan daar een ander oordeel over hebben. Hans zal moeten proberen datgene waar hij sterk in is in dienst te stellen van het elftal. Dat is het in de punt spelen. Hij doet daar zijn werk, dan denk ik dat wij aan hem een hele goede kracht kunnen hebben.

LBK: Heb jij het concept al volledig klaar?

Steun: Hans Polko, Jan Bonke en Jan Wetering erbij. Freek Becker beschikbaar. Geert Schipper, noem ze maar op. Ik heb verschrikkelijk veel aanvallende jongens. Daar ben ik blij mee. Ik hoop dit jaar tegenover jou en andere journalisten te kunnen zeggen: Ik ben blij, dat ik weer aanvallend kan spelen. Als mij één ding pijn heeft gedaan, dan is dat op die nul te spelen. Vandaar dat ik voor aanvallende jongens heb gekozen. Ik hoop dat ook waar te kunnen maken. Het risico van aanvallend voetbal is, dat je achter ook doelpunten tegen kunt krijgen. In het jaar, dat wij de TROUW-beker paktten hadden we er ook 34 tegen met 62 voor. Dat mag van mij. Ik win liever met 3-2 dan met 1-0.

Ik ga niet uit van een gesloten verdediging. Mijn instelling is altijd geweest aanvallend voetbal en er zal best hier en daar een goalje vallen tegen ons, ik ben er van overtuigd met Hans Polko, Jan Wetering en een Jan Bonke erbij dat we in aanvallend opzicht zeker er niet op achteruit zijn gegaan.

Freek Becker moest vorig jaar alles doen. Freek moest er twaalf inschoppen. Hij was onze topscorer en moest het spel maken en hij begint 34 te worden.

LBK: Wordt Hans Polko je rommeljaar voorin?

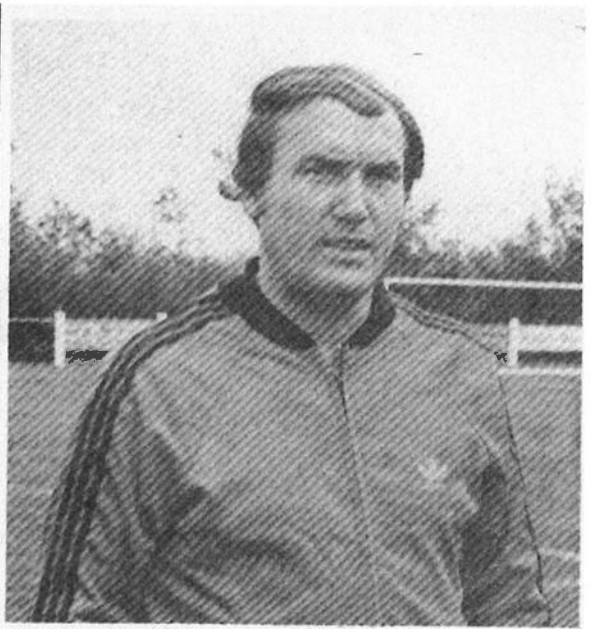
Steun: Ja. Ik hoop met die jongens tot een evenwichtiger concept te kunnen komen. Ik hoop, dat Hans het op kan brengen. Iedereen denkt, dat ik Hans Polko heb binnen gehaald als de topscorer, maar ik geloof niet, dat hij de topscorer gaat worden. Ik geloof, dat hij veel meer voor een ander kan doen. Freek Becker en Jan Wetering kunnen er enorm profijt van trekken.

LBK: Ik denk, dat Jan Wetering je sterkste aanwinst is.

Steun: Menigeen kent Jan niet. Ik geloof, dat Jan het zelf wel waar moet maken, maar voor mij is het onbegrijpelijk, dat deze man zolang op een zo laag niveau heeft gevoetbald, in die korte tijd, dat hij bij mij op de training is, scheppen zijn prestatie bij mij hoge verwachtingen. Ik denk, dat over een half jaar iedereen in het zaterdagvoetbal Jan Wetering zal kennen. Als tandem kunnen ze goed gebruik van elkaar maken en daar hebben we allemaal belang bij.

LBK: Hoe ga je nu dit seizoen in. Lonkend naar de top of angst voor de staart?

Steun: Ik heb nu een jaar angst voor de staart gekend. Uiteindelijk hebben we toch 28 punten gehaald. Ik hoop naar de top te lonken. Ik ben er een kerel naar, dat als we bij de top kunnen behoren, dan wil ik erbij zijn. Punten die er zijn moeten

..... Arend Steunenbergh
goed gebekte prestatietrainer

gebeuren. Bij Quick Boys hebben we getoond, dat we andere dingen van plan zijn. We hadden vorig seizoen uit de eerste drie wedstrijden nul punten en daar mochten we dit jaar nu niet mee beginnen.

LBK: Spiegel je je een beetje aan DOS Kampen?

Steun: Ik vind het fantastisch. Ik zou het graag een keer mee willen maken

den in het zaterdagvoetbal, dan zeg ik dat DOS Kampen ook in de strijd om het algemeen kampioenschap het zaterdagvoetbal op een waardige manier heeft vertegenwoordigd, door landskampioen te worden.

LBK: Hoop jij datgene met DETO te bereiken?

Steun: Als de kans er in zit graag. Wie zou dat niet willen. De verdediging acht ik in staat om op hetzelfde niveau te blijven spelen. De voorhoede heeft mij in de steek gelaten. Zo blijf ik het zien en dan zeg ik met deze mensen erbij een Polko, een Bonke en Jan Wetering, specifieke spitspelers allemaal, moeten we dit jaar goede kansen scheppen.

door BERNARD KOBES

als trainer en nogmaals. Wat DOS Kampen gepresteerd heeft met de eenvoud en ondanks tegenslagen, toch kampioen van Nederland wor-

